FOTBAL

...nterviu cu Luigi Bonizzoni

S-a aflat în Capitală, pentru cîteva e, Luigi Bonizzoni; nume „en vo- ie“ printre fotbaliștii italieni între 34—38 (cînd „calcio italiano“ își iia epoca de aur) și apoi — peste np — din nou pe buzele „tifosi- “...

Fostul inter de la A. C. Milan își apănă mai întîi amintirile... contem- rane cu Foni, Rava, Olivieri, Piola Meazza (între timp se deschid și închid paranteze despre meciul Romînia, din '40, despre catastro- aeriană de la Superga, cînd Squa- a Azzura pierdea nu mai puțin de titulari), după care ancorăm cu dis- ția undeva mai aproape de zilele astre.

„...În '59, antrenor fiind la Milan, stigam titlul de campioni, un an ai tîrziu, cînd echipa pregătită de ine a mai coborît două locuri, con- cerea clubului mi s-a adresat cu... *rivederci*“. Nu m-a surprins. Așa-i este tot: la victorie antrenorul este ltimul... venerat, la înfrîngere — imul și... singurul vinovat“.

— În afară de Milan, ce alte echi- ați mai antrenat?

— *Atalanta (timp de 3 ani), Brescia ani), Udine, Como, Palermo și Man- va.*

— Scuzați-mi indiscreția. Cînd ați ut timpul, pentru că vîrsta...

— *N-ar spune-o, vreți să ziceți. Sînt 18 ani antrenor. Anumite obligații miliare m-au determinat însă să în- ei cariera de jucător înainte de ter- en. La 27 de ani pregăteam deja o chipă... și de atunci fotbalul m-a plim- t prin întreaga Italie, ca și dincolo granițele ei; cu prilejul jocurilor, ocazia diferitelor cursuri, stagii etc.*

— Așadar, ați văzut mult, ați citit ult. Sînteți de părere că fotbalul se flă, la ora actuală, într-un moment de scruce?

— *Incontestabil. El trăiește, acum, un oment de criză; se joacă „închis“, ur — în special la noi în Italia — apărări „betonate“ și „suprabetona- “. Publicul, presa de specialitate se anifestă ostil dar, deocamdată, fără cou. Se joacă ca după o singură me- die în trei cuvinte, șoptită pe cir- uitul conducător — antrenor — jucă- r: „TREBUIE SĂ CÎȘTIGĂM“. Ce reți? Scopul — interesele financiare — scuză mijloacele...*

— De aici și „realismul“ lui Inter, au mai bine zis al antrenorului He- nio Herrera...

— *Într-adevăr. Se pornește de la ur- ătorul principiu: să nu primești go- ri și, dacă se poate, să marchezi cu nul mai mult decît adversarul. Așa a născut „il libero“, așa se explică umeroasele scoruri de 1—0 înregis- ate în campionatul italian. Acest joc ur și „închis“ a dezgustat o serie de tbaliști străini, care au activat sau ctivează încă în campionatul italian; e francezii Wisnieski și Combin, pe nglezul Greaves, ca și pe mulți alții.*

— Vedeți vreo ieșire din această ituație?

— *Firește, și cît de curînd. Mai ult, consider că această criză — tran- itorie în evoluția fotbalului — este ntr-un fel necesară. Pentru a străpun- e zidurile de „beton“ înaintașii — și u numai ei — sînt nevoiți să-și per- ecționeze neîncetat jocul, să dea do- adă de mai multă imaginație și să-și nsușească „tehnica în viteză“. De alt- el, întotdeauna această permanentă uptă dintre apărare și atac a gene- rat noul, ridicînd fotbalul pe o treaptă superioară. Aș mai vrea să adaug că în tendința de a scoate fotbalul din impas diferitele federații naționale nu trebuie să recurgă la imitații sau la rezolvări cu caracter general. Va trebui să se țină seama de calitățile specifice fiecărui popor, adică de temperament, de mentalitate etc., etc. Niciodată italienii nu vor putea juca așa cum joacă englezii și... viceversa.*

— O serie de specialiști cred că rezolvă problema ineficacității liniilor de atac cerînd desființarea ofsaidului. Sînteți de aceeași părere?

— *Ar fi o eroare, de genul acelor care agravează situația, deoarece în momentele de apărare echipele s-ar masa în imediata apropiere a portarului pentru a constitui un „baraj“. Și atunci, adio spectacol, adio fotbal! Mai acceptabilă ar fi propunerea prin care se delimitează poziția „afară din joc“ numai pentru suprafața de pedeapsă. Oricum, International Board ar putea da o mînă de ajutor fotbalului prin măsuri menite să reprime, în primul rînd, jocul dur.*

— Primele meciuri ale preliminariilor la campionatul mondial ne-au și introdus în atmosfera întrecerii care se va desfășura în 1966 la Londra. Am dori să avem pronosticul dv.

— *Brazilia este favorita nr. 1, Italia poate să-și spună și ea un cuvînt, ca și echipa Ungariei, ai cărei jucători tineri au cîștigat mult în experiență.*

Ajunși aici am pus punct interviului. A urmat din parte-mi un „molto grazzia“ și — apoi — un „reciproc“ „a rivederci“. Un alt fel de „a rivederci“ decît acela cu care i se adresase lui Bonizzoni, în 1960, conducătorii de la Milan...

G. NICOLAESCU

De la I.E.B.S.

● Patinoarul artificial din parcul „23 August“ este deschis pentru patinaj public azi și simbătă orele 17—19 și duminică orele 10—13 și 15—17. Se închiriază hete cu patine.

● La patinoar funcționează un curs e inițiere în patinaj pentru copii de la —14 ani. Înscrieri și informații la patioar.

● La bazinul acoperit Floreasca conuă în tot timpul iernii cursul de inie- ere la înot pentru copii. Înscrieri, în imita locurilor disponibile, se fac la azin.

Pe cînd revirimentul?

(Pe marginea ședinței de analiză a echipei de fotbal STEAUA)

În cele ce urmează, deși va fi vorba tot despre fotbal, cu voia cititorului ne vom îndepărta, de astă dată, de tumultul marilor stadioane unde ne-am obișnuit să-i vedem pe Creiniceanu, Petescu, Pavlovici, Sorin Avram, Eremia și ceilalți jucători ai clubului Steaua, pentru a-i reîntîlni într-un alt cadru, la ședința de analiză a secției. Referatul antrenorului principal al echipei, Ilie Savu, a constituit o serioasă bază de discuții, a analizat în mic, de fapt, problemele mari ale fotbalului nostru și a căutat să dea un răspuns la întrebarea: de ce fotbalul, atît de răspîndit și iubit în țara noastră, merge cu „pași“ de melc? Chiar dacă, pe ici și colo, în referatul prezentat, ca și în cuvîntul unora dintre jucători, s-au strecurat ușoare nuanțe de automulțumire (locul 2 în clasament), iar cauzelor obiective le-a fost acordată mai multă atenție decît se cuvenea, a reieșit totuși limpede că echipa a evoluat sub posibilități. Dacă amintim jocurile echipei (cu mici excepții) putem afirma că formația a practicat în dese rînduri un fotbal lipsit de orientare și spectaculozitate, iar uneori — în goană după cele două puncte — calitatea a fost lăsată pe planul doi. Din această cauză — a comportării puțin satisfăcătoare în campionat — întîrzie de mai multă vreme afirmarea echipei (a echipelor noastre, în general) pe plan internațional. Rezultatele cu Dinamo Zagreb sînt edificatoare în acest sens.

Cum au justificat antrenorii aceasta? Citîm din referatul prezentat: **„...participarea la J. O., turneul echipei de tineret în Africa, jocul cu Anglia la Coventry — ne-au îngreuiat realizarea unor sarcini.** (Este vorba de pregătirea și omogenizarea echipei, n.n.). **După două etape de campionat și primele jocuri în „Cupa cupelor“ am rămas doar cu cinci jucători: Negrea, Dumbravă, Cojocaru, Moldoveanu și Gornea. Ceilalți au lipsit de la club aproximativ 40 de zile (16 sept. — 27 oct.). După 27 octombrie echipa a intrat direct în cursa campionatului și a jocurilor pentru „Cupa cupelor“. Reveniți la club jucătorii echipei noastre s-au prezentat cu niveluri diferite, atît în ceea ce privește pregătirea, cît și potențialul de joc. În acest fel au apărut o serie de greutăți în desfășurarea normală a evoluției echipei... Pe lîngă dificultățile de mai sus au intervenit și unele accidente, în special în linia de atac (Voinea, Pavlovici, Sorin Avram) precum și scăderea de formă a unor jucători (Jenei, Koszka, Constantin), care s-au reaclimatizat greu după întoarcerea de la Tokio...“**

Să recunoaștem, o situație de loc trandafirie pentru cei de la Steaua și după cîte știm n-au fost singurii. Ponoase în această privință au mai avut și Dinamo București și Rapid. Bineînțeles, părtașă la această stare de lucruri este și federația de specialitate, deoarece în ultima parte a anului a supus unui adevărat „maraton“ echipele care au dat jucători reprezentativelor. Steaua, de exemplu, a avut de susținut în perioada de care vorbim 13 jocuri, adică un meci la aproximativ 80 de ore (inclusiv timpul afectat deplasărilor).

Cele de mai sus fac parte, indiscutabil, din șirul cauzelor obiective, dar ele nu pot scuza totuși evoluția nesatisfăcătoare a echipei în fața unor adversari care practică un joc în forță cu un marcaj strict (vezi meciurile cu Dinamo Zagreb, Steagul roșu Brașov ș. a.). Apoi, lipsa unui tempo de joc propriu echipei, care să mențină rezultatul sau să-l întoarcă în favoarea sa, ca și ineficacitatea care persistă în jocul înaintașilor, trebuie puse tot pe seama participării fotbaliștilor la J.O.? Credem că nu. Aceasta pentru că în ultimele jocuri de campionat (și îndeosebi în cel cu Dinamo București) echipa a dat dovadă de prospețime și nu de sleire, dar vechile metehne au persistat. Jocul desfășurat era bun... pînă în apropierea careului de 16 m! Atunci?

De altfel în această ședință, deficiențele echipei în general și ale jucătorilor individual au fost întoarse pe toate fețele. Antrenorii Ilie Savu și Francisc Zavoda cunosc bine drumul lichidării lor și au cerut, firesc, în primul rînd o participare conștientă și multă muncă din partea jucătorilor pentru îndepărtarea lipsurilor, deoarece acestea sînt generate și de unele lacune despre care vom aminti mai jos.

★

Conducerea tehnică a echipei, antrenorii și jucătorii s-au ocupat apoi în discuțiile lor de probleme legate de etica sportivului de tip nou. Disciplina, prietenia, răspunderea personală, în activitatea de zi cu zi pe terenurile de sport și în afara lui, au ocupat un loc important în cadrul acestei ședințe. **Viața pe care o duce Sorin Avram este oare sportivă? De ce a ieșit din formă Dumitru Nicolae? Este Pavlovici un jucător disciplinat?**

Iată cîteva din întrebările care și-au găsit răspuns în discuțiile purtate. Abordînd mai larg aceste probleme, Creiniceanu s-a ocupat în cuvîntul lui de faptul că unui fotbalist fruntaș i se cere o bogată cultură de specialitate, că și în ce privește teoria fotbalului în general cunoștințele jucătorilor sînt încă modeste. Jucătorii de la Steaua nu folosesc timpul liber și pentru lectură sportivă. Fotbalul nu se învață numai „pe văzute“ ci și cu cartea în mînă... **„În ce mă privește, a spus în continuare Creiniceanu, eu sînt deseori criticat pentru dribling excesiv. Pe bună dreptate.** Dar asta nu înseamnă să renunț la dribling. **Eu consider că aceasta este ceea ce se cheamă stil personal. Voi căuta însă să-mi corectez acest stil, să-l pun în slujba colectivului. Voi munci mai mult pentru finalizarea acțiunilor mele, adică să marchez mai multe goluri...“**

Unii vorbitori, printre care maestrul sportului Ion Voinescu, adresîndu-se celor tineri, s-a referit îndeosebi la importanța regimului de viață al sportivului. **„...Nerespectarea regimului vieții sportive, diferitele excese din viața fotbalistului duc la scăderea rezultatelor sportive. Știm cu toții că după terminarea efortului depus în antrenament sau joc, în organism sînt acumulate cantități însemnate de uzură, apare oboseala. Pentru a reda organismului capacitatea de lucru, trebuie odihnă și alimentație corespunzătoare eforturilor depuse... Dar, după cum vedem, unii dintre actualii componenți ai echipei, în locul unei vieți sportive, își pierd nopțile, abuzează de... sprițuri etc... Să ne mire atunci că echipa nu merge, că jucătorii nu sînt capabili să înfrunte un program mai încărcat, că nu sînt în formă?...“** (Atenție, Petescu, Voinea, Sorin Avram, Dumitru Nicolae!).

După o comportare mulțumitoare în primele patru jocuri la Steaua, D. Nicolae a manifestat o vizibilă scădere de formă de la meci la meci. Cei care au luat cuvîntul și au analizat acest „fenomen“ au ajuns la concluzia că tînărul jucător a fost cuprins... peste noapte de o nejustificată automulțumire, o exagerată încredere în forțele proprii. De aici și pînă la neglijarea pregătirii nu-i decît un pas. Și astfel a dispărut din formație D. Nicolae. Morala? **„Fără o muncă asiduă, disciplinată, fără voință și perseverență la antrenament și în mentinerea formei sportive ...n-ai loc în echipă“,** i-a spus Ilie Savu. Și e bine că i-a spus așa.

În cronicile unor partide — publicate anul trecut — jucătorul Pavlovici a fost în dese rînduri criticat pentru lipsurile manifestate în comportarea pe terenul de joc. Despre acest jucător s-a vorbit mult și în această ședință. Ca o concluzie a tot ce s-a discutat despre el, redăm ultima frază din referatul prezentat:

„...Ne propunem ca împreună cu întreg colectivul echipei să-l ajutăm pe Pavlovici să înțeleagă că numai privind cu seriozitate munca de instruire el poate să devină un bun jucător care să răsplătească pe toți cei care l-au îndrăgit...“ Ce am mai avea de adăugat? Poate doar sfatul (pentru toți acei jucători neserioși) că îngîmfarea, vedetismul și supraestimarea sînt dușmanii măiestriei sportive.

Dar nu putem încheia acest capitol fără a aminti că de multe ori jucătorii Stelei au început unele meciuri fără seriozitatea necesară. Această încredere prea mare în sine a durat pînă cînd jucătorii și-au dat seama că ar putea pierde partida. Alteori, această constatare a fost prea tîrzie și, inevitabil, nervozitatea și-a pus amprenta. Execuțiile tehnice și calitatea fotbalului au suferit, au început discuțiile și reproșurile și în cele din urmă demoralizarea, care, bineînțeles, a dus la pierderea unor jocuri ce — normal — puteau fi cîștigate...

Ședința de analiză a activității secției de fotbal a clubului Steaua a durat aproape cinci ore. Timpul a trecut însă pe nesimțite.

IN LOC DE CONCLUZII

- Mai multă eficacitate la înaintași.
- Orientarea spre un joc în viteză.
- Tem; susținut 90 de minute.
- Întărirea disciplinei.

C. MANTU

Recolta Carei a avut în prima parte a campionatului trecut o comportare foarte frumoasă. Ca urmare, a terminat pe primul loc în seria a doua a categoriei B, folosind următorul lot de jucători: de la stînga la dreapta, sus: Al. Pop — antrenorul echipei, Erdeli, Hauler II, Szikszai, Sabo I, Coch, Fischer, Pustai și G. Nemeș, secretarul asociației; jos: Sleam, Peț II, Miculas, Covaci, Horilă, Sabo III, Bohoni, Dull. Din fotografie lipsește Vasiu...

CUVÎNTUL CITITORULUI

Locul 13 este edificator

La sfîrșitul primei părți a actualului campionat, C.S.M. Reșița ocupă locul 13 în seria a II-a a categoriei B. Cum a fost posibil acest lucru? Întrebarea aceasta și-au pus-o mulți dintre iubitorii fotbalului din orașul nostru. Părerea celor mai mulți: vinovată în primul rînd este conducerea clubului, care nu a luat măsuri de îmbunătățire a muncii în secția de fotbal cînd a văzut că echipa a început să șchioapete. În plus, nu s-a preocupat decît cu mici excepții de promovarea tinerelor elemente. O altă cauză este aceea că antrenorul Reinhardt nu se orientează întotdeauna bine cînd face schimbări în echipă. De pildă, la meciul cu Vagonul Arad, cu toate că l-a văzut pe tînărul Grizea că nu putea face față jocului, antrenorul a găsit de cuviință să-l schimbe pe Scînteie, deși acesta dădea randamentul necesar.

O mare vină în obținerea acestor rezultate slabe o au și jucătorii. Unii dintre ei (ca de pildă Șchiopu) sînt foarte înfumurați și... supărați pe public, care a avut „îndrăzneala“ să-și arate nemulțumirea față de jocul echipei. Parcă noi, spectatorii, am fi vinovați că fotbaliștii reșițeni sînt certați cu tehnica și cu disciplina!

Eu, ca și mulți alții, cred că la acest club nu prea se joacă fotbal din plăcere ci mai mult din... alte motive.

Nu pot încheia aceste rînduri fără a aminti și de faptul că o serie de jucători au atitudini nesportive față de partenerii lor de întrecere. Asta fiindcă arbitrii care conduc meciurile la noi acasă le tolerează foarte multe și chiar ne favorizează. Așa, de pildă, Spălățelu își lovește intenționat adversarul și protestează la deciziile arbitrilor, fără ca respectivul conducător al jocului, antrenorul sau conducătorii să ia vreo măsură.

Reșitenii sînt mari iubitori ai fotbalului. Ei iubesc jocul tehnic, curat, modern. Din păcate, în prima parte a campionatului n-au prea avut ocazia să asiste la jocuri de calitate ale echipei lor. Locul 13 este edificator. Ce speranțe să avem pentru retur?

V. UDROIU
— Reșița —

HOCHEI pe gheață

Faza de zonă a campionatului republican

MIERCUREA CIUC (prin telefon). — Întrecerile fazei de zonă a campionatului republican au continuat în localitate cu disputarea a două jocuri.

Tîrnava Odorhei a întrecut pe Voința Sighișoara cu 10—1 (6—1, 3—0, 1—0), prin golurile înscrise de Daradici (2), Vereș (2), Tarcsi (2), György, Ioanovici, Peter și Gal, respectiv Dan Ștefan. Tîrnava a avut mai mult inițiativa dar sighișorenii au jucat și ei destul de bine, efectuînd unele contraatacuri periculoase.

Echipa locală Voința a întîlnit pe Steagul roșu Brașov. Cum era de așteptat, Voința a obținut victoria cu 10—2 (4—0, 3—1, 3—1). O bună dispoziție de joc a manifestat Kedves, autor a 4 goluri. Autorii celorlalte puncte ale gazdelor: Ferenczi (2), I. Antal (2), E. Antal și Rigo. Pentru brașoveni au marcat Marton și Ghimbășan.

Temperatura ridicată n-a mai permis apoi amenajarea în condițiuni normale a gheții și turneul a fost întrerupt.

La turneul final al campionatului republican vor participa, din această zonă, primele clasate în urma jocurilor care s-au putut desfășura și anume **Tîrnava Odorhei** și **Voința Miercurea Ciuc.**